

РЕШЕНИЕ

№ 1940

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 23.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10905** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалба на Б. В. С., с адрес: [населено място], [улица], вх.1, срещу Решение № 1040-21-855/18.11.2022г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/29.08.2022 и Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/29.08.2022 г. на ръководителя на изплащане на обезщетенията и помощите.

В жалбата е посочено, че към деня на настъпване на временната неработоспособност жалбоподателя е бил осигурено лице, поради което неправилно му е отказано изплащане на парично обезщетение за общо заболяване. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като преписката бъде върната на директора на ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне. В съдебно заседание и в представени писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С. – град – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на

страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 13.05.2022 г. в ТП на НОИ - С. град, чрез осигурител СБАЛХЗ ЕАД по реда на Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ за Б. В. С. са представени следните удостоверения за изплащане на парично обезщетение:

- Удостоверение - приложение № 9 към болничен лист № Е20221029322 за периода от 08.04.2022 г. до 14.04.2022 г. вкл. и

- Удостоверение - приложение № 9 към болничен лист № Е20221029328 за периода от 15.04.2022 г. до 21.04.2022 г.

В удостоверение приложение № 9 към първичния болничен лист Е20221029322 за периода от 08.04.2022 г. до 14.04.2022 г. вкл. осигурителят е посочил, че лицето е осигурено за съответния риск, с код за вид осигурен - „10” /по договор за управление и контрол”/ и че считано от 13.04.2022 г. правоотношението на лицето е прекратено. В удостоверение приложение № 9 към болничен лист № Е20221029328 за периода от 15.04.2022 г. до 21.04.2022 г. вкл., осигурителят е посочил, че лицето не е осигурено за съответния риск /с код за вид осигурен -10/ и че считано от 13.04.2022 г. правоотношението на лицето е прекратено.

Във връзка с определяне правото на парично обезщетение за временна неработоспособност по горесцитираните болнични листове, на основание чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е извършена проверка в информационната система на НОИ, от която е установено, че в Регистъра на осигурените лица /Р./ за лицето фигурират подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за осигуряване по договор за управление и контрол на максимален осигурителен доход до 12.04.2022 г. вкл. от осигурител СБАЛХЗ ЕАД. Подадени са данни за последен ден в осигуряване по трудов договор - 15.09.2017 г. и начало на осигуряването, считано от 08.04.2022 г. - началото на временната неработоспособност по болничните листове.

По данни от Регистъра на трудовите договори за лицето са подадени Уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ от осигурител СБАЛХЗ ЕАД с начало на безсрочен трудов договор от 30.08.2007 г. и допълнителен трудов договор, считано от 29.03.2017 г., като и двата договора не са прекратени. От длъжностното лице по изплащането на обезщетенията и помощите с писмо изх. № 1043-21-588 от 08.06.2022 г. е изискано извършване на проверка от контролен орган на НОИ - С. град в осигурител СБАЛХЗ ЕАД, от която да се установи осигурителния статус на Б. В. С. и коректността на подадените в Р. данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Извършената проверка по разходите на ДОО в осигурител СБАЛХЗ е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01170120/26.07.2022 г. съгласно който контролният орган на ТП на НОИ - С. град е установил, че към датата на настъпване на временната неработоспособност - 08.04.2022 г. Б. В. С. не е осигурен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО, тъй като правомощията му за управлението на лечебното заведение са прекратени с протокол на едноличния собственик на капитала на СБАЛХЗ ЕАД № РД- 16-32 от 05.04.2022 г., считано от 05.04.2022 г.

По отношение на трудовото правоотношение на Б. В. С. със СБАЛХЗ ЕАД е установено, че за периода от 15.09.2017 г. до 08.04.2022 г. е ползван неплатен отпуск, който не се зачита за осигурителен стаж. Отпускът е прекъснат, считано от 08.04.2022 г., въз основа на подадено от жалбоподателя заявление вх. № М-44/08.04.2022 г., но съгласно представените фишове за заплати 08.04.2022 г. не е бил отработен.

Във връзка с гореизложеното и след като е установено, че лицето е било с прекъснато

осигуряване, което не е възстановено към 08.04.2022 г. са издадени Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН] от 29.08.2022 г. и Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН] от 29.08.2022 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, с които на основание чл. 40, ал. 3 от КСО и чл. 10, ал. 1 от КСО са постановени откази за изплащане на парично обезщетение, тъй като от извършената проверка по разходите в осигурител СБАЛХЗ се е установило, че към деня на настъпване на временната неработоспособност Б. В. С. не е осигурено лице за съответния риск.

С жалби с вх. № 1012-21-1269/19.09.2022 г. и вх. № 1012-21-1270/19.09.2022 г. жалбоподателят е оспорил по административен ред Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН] от 29.08.2022 г. и Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН] от 29.08.2022 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите.

Във връзка с подадените жалби в контролното производство по чл. 117 от КСО е извършена допълнителна проверка в информационната система на НОИ, от която се е установило, че въпреки че към деня на настъпване на временната неработоспособност Б. В. С. не е осигурен за съответния риск, тъй като правомощията му за управлението на лечебното заведение са прекратени с протокол на едноличния собственик на капитала на СБАЛХЗ ЕАД № РД-16-32/05.04.2022 г., считано от 05.04.2022 г., а осигуряването му по трудовото правоотношение в осигурител СБАЛХЗ е прекъснато считано от 15.09.2017 г. поради ползване на неплатен отпуск, който не се зачита за осигурителен стаж и не е възобновено преди началото на временната неработоспособност, в Р. продължават да фигурират данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за осигуряване, по договор за управление и контрол до 12.04.2022 г. вкл. и начало на осигуряването на трудовото правоотношение, считано от 08.04.2022 г.

В хода на производството по чл. 117 от КСО от Столична регионална здравна инспекция с изх. № МЕ01-881/2 от 30.09.2022 г. е препратен за разглеждане по компетентност сигнал от Б. В. С. до ИА „Медицински надзор” относно неизплатени болнични листове за периода от 08.04.2022 г. до 19.08.2022 г.

В посочени сигнал до ИА „Медицински надзор”, препратен чрез Столична регионална здравна инспекция в ТП на НОИ - С. град, за разглеждане по компетентност, Б. В. С. твърди, че още на 06.04.2022 г. е освободил кабинета на изпълнителния директор на СБАЛХЗ ЕАД, същото се потвърждава и от установеното по време на проверката по разходите в осигурител СБАЛХЗ ЕАД, че с протокол № РД-16-32/05.04.2022 г. на едноличния собственик на капитала проф. Д-р Б. С. е бил освободен като член на съвета на директорите на СБАЛХЗ ЕАД, [населено място], считано от 08.04.2022 г.

В сигнала до ИА „Медицински надзор”, Б. В. С. твърди, че на 07.04.2022 г. е осъществявал своите задължения, като лекар в лечебното заведение, но същевременно в Констативен протокол № КП-5-21-01170120/26.07.2022 г. е посочено, че неплатеният отпуск, незачитащ се за осигурителен стаж, е прекъснат със заявление вх. № М-44/08.04.2022 г., считано от 08.04.2022 г.

Във връзка с гореизложеното и предвид твърденията на лицето, със Заповед № ЗР-5-21-01206999/10.10.2022 г. на Ръководителя на ТП на НОИ - С. град е разпоредено да се извърши повторна проверка в осигурител СБАЛХЗ ЕАД, от която да се изясни осигурителния статус на Б. В. С. и съответно коректността на подадените данни с Удостоверение - приложение № 9 от НПОПДОО и подадените в НАП с декларация обр. № 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО и същата е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01214194/21.10.2022 г., изготвен от контролен орган на ТП на НОИ - С. град.

Съгласно данните от Констативен протокол № КП-5-21-01214194/21.10.2022 г. е установено, че между осигурителят СБАЛХЗ ЕАД и Б. В. С. е бил сключен трудов договор с № ЛС-292/30.08.2022 г. на длъжност „Лекар” в Отделение за лечение на хематологични заболявания към Клиника по хематология при НЦХТ, считано от 01.09.2007 г. С допълнително споразумение № ЛС-78/20.02.2017 г. Б. В. С. е приел да изпълнява длъжността „Началник на 11-ро отделение по клинична хематология”, считано от 20.02.2017 г. Впоследствие той е назначен на длъжност „Доцент” в същото отделение, считано от 29.03.2017 г. С протокол № РД-16-375/15.09.2017 г. на едноличния собственик на капитала, проф. д-р Б. С. е определен за член на съвета на директорите и изпълнителен директор на СБАЛХЗ ЕАД, считано от 15.09.2017 г. С протокол № РД-16-563/15.09.2021 г. на едноличния собственик на капитала проф. д-р Б. С. и Х. Г. са освободени като членове на съвета на директорите на СБАЛХЗ ЕАД. Със заявление с вх. № 608#2/15.09.2021 г. Б. В. С. е поискал да му бъде разрешено ползването на неплатен отпуск без зачитане на осигурителен стаж, считано от 15.09.2021 г. Със заповед № 925/15.09.2021 г. във връзка със сключване на договор за управление № РД-16-564/15.09.2021 г. на СБАЛХЗ ЕАД с МЗ, на Б. С. се разрешава да ползва неплатен отпуск по трудовото му правоотношение, считано от 15.09.2021 г., който не се зачита за осигурителен стаж.

С протокол № РД-16-32 от 05.04.2022 г. на едноличния собственик на капитала, проф. д-р Б. С. е освободен като член на съвета на директорите на СБАЛХЗ ЕАД, [населено място] и правомощията му по договор № РД-16-564/15.09.2021 г. за възлагането на управлението на лечебното заведение са прекратени. Осигурителят СБАЛХЗ е представил фишове за заплата на Б. С. по договор за управление и контрол (ДУК) за периода от 01.2022 г. до 05.2022 г. вкл. с отразен осигурителен доход и стаж, както следва:

- За периода от м.01.2022 г. до м. 03.2022 г. - с месечен осигурителен доход в размер на 3000 лв., пълни отработени месеци;
- За м. 04.2022 г. — с осигурителен доход в размер на 2648, 48 лв., 5 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по чл. 40, ал. 5 от КСО и 6 дни с право на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО;
- За м. 05.2022 г. - с осигурителен доход 0,00 лв. и 19 дни с право на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО.;

При извършена проверка в „Регистър на осигурените лица” е установено, че подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Б. С. съвпадат с представените първични счетоводни документи.

От осигурителя СБАЛХЗ ЕАД са представени и фишове за м. 04.2022 г. по две трудови правоотношения на Б. В. С. с осигурителен доход 0,00 лв., 14 дни в отпуск по болест и 5 дни неплатен отпуск без стаж.

Представен е График - реален на Второ отделение по клинична хематология за м. 04. 2022 г., видно от който за периода от 01.04.2022 г. до 07.04.2022 г. вкл., по трудовото си правоотношение Б. С. е бил в неплатен отпуск, а за периода от 08.04.2022 г. до 30.04.2022 г. вкл. е във временна неработоспособност.

Контролният орган на ТП на НОИ - С. град е констатирал, че към 08.04.2022 г. (датата на настъпването на временната неработоспособност) Б. В. С. няма качеството на „осигурено лице” по смисъла на 81, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и чл. 10, ал. 1 от КСО, тъй като осигуряването му по договор за управление и контрол е прекратено от 06.04.2022 г., а по трудовото правоотношение до 07.04.2022 г. включително е бил в неплатен

отпуск, който не се зачита за осигурителен стаж. В тази връзка на осигурителя са издадени задължителни предписания за заличаване на подадените данни по чл.5, ал. 4 от КСО с вид осигурен „01” (по трудов договор) при непълно работно време от 7 часа и 2 часа, за Б. В. С. за периода от м.04.2022 г. до м. 08.2022 г. вкл. На осигурителя са били издадени и задължителни предписания за корекция на подадените данни с вид осигурен „01” за м. 09.2022 г. с първи ден в осигуряване 12.09.2022 г. и съответният осигурителен доход и на подадените данни за м. 04.2022 г. с вид осигурен „10”, с осигурителен доход 1119, 08 лв. за 3 отработени дни и последен ден в осигуряване 05.04.2022 г., както и да подаде редовни данни с вид осигурен „14” (за работещи без трудови правоотношения), с осигурителен доход 746, 05 лв. за 2 отработени дни - първи ден в осигуряване 06.04.2022 г. и последен ден в осигуряване 07.04.2022 г.

Издадени са и задължителни предписания за корекция на данните, представени с удостоверение по образец приложение № 9/към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО/ за общо 7 болнични листове издадени за периода от 08.04.2022 г. до 10.09.2022 г.

След изясняване на всички факти и обстоятелства относно постановените разпореждания и извършен повторна проверка на осигурителя СБАЛХЗ ЕАД от контролен орган на ТП на НОИ - С. град в контролното производство по реда на чл. 117 от КСО е издадено Решение № 1040-21-855/18.11.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което жалбите са оставени без уважение като неоснователни, а разпорежданията за отказ за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване са потвърдени като правилни и законосъобразни.

От процесуалния представител на жалбоподателя са представени допълнителни доказателства /лист 85-93 от делото/.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „е“ от КСО – директорът на ТП на НОИ С.-град. Потвърдените с решението разпореждания също са издадени от компетентен орган, видно от Заповед № 1015-21-79/03.02.2017 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /лист 80 от делото/, издаването на разпореждания за отказ за изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност е възложено на Д. П..

Оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания, отговарят на изискванията на чл. 59 от АПК, във връзка с чл. 117, ал. 3 от КСО. Същите са издадени в законоустановената писмена форма и съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им, поради което не страдат от пороци, водещи до тяхната нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от

КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са управителите на търговски дружества.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването й.С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

От приложения в административната преписка протокол на едноличния собственик на капитала на „Специализирана болница за активно лечение на хематологични заболявания“ ЕАД № РД-16-32/05.04.2022 г. /лист 52 от делото/ е видно, че е взето решение, с което Б. В. С. е освободен като член на съвета на директорите на СБАЛХЗ ЕАД.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че на основание чл. 231, ал. 4 от ТЗ, решението за освобождаването на жалбоподателя като член на съвета на директорите е влязло в сила от момента на вписването му в Търговския регистър – 13.05.2022 г. Само заличаването на лицето като управител в търговския регистър не води до отпадане на основанието за осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО. Същественото е дали лицето упражнява трудова дейност като управител. Качеството на управител на търговско дружество на едно лице не е самостоятелно основание за осигуряването му по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО, ако лицето не осъществява трудови функции.

В хода на административното производство е установено, че правомощията за управление на СБАЛХЗ ЕАД на жалбоподателя са прекратени, считано от 06.04.2022 г., обстоятелство, което е потвърдено и от самия жалбоподател, в подадения сигнал до ИА „Медицински надзор“. Считано от тази дата лицето не е упражнявало трудови функции по договора за управление, поради което не е било осигурено лице. От първичния Болничен лист № Е20221029322 е видно, че временната неработоспособност е настъпила на 08.04.2022 г. Към тази дата жалбоподателят вече не е бил осигурено лице, поради което не е отговарял на условията по чл. 40, ал. 1 от КСО за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност.

В подкрепа на този извод са резултатите от извършените проверки при осигурител СБАЛХЗ ЕАД, приключили с Констативен протокол № КП-5-21-01170120/26.07.2022 г. /лист 40 от делото/ и с Констативен протокол № КП-5-21-01214194/21.10.2020 г./лист 56 от делото/, както и издадените Задължителни предписания № ЗД-1-21-01214210/21.10.2022 г. /лист 59 от делото/ за корекция на данните, представени с удостоверение по образец приложение № 9/към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО/ за общо 7 болнични листове издадени за периода от 08.04.2022 г. до 10.09.2022 г. на Б. В. С. за периода

08.04.2022-10.09.2022 г. По делото няма данни задължителните предписания да са оспорени и отменени по съответния ред.

В административната преписка е приложен трудов договор № ЛС-292/30.08.2022 г. на Б. В. С. със СБАЛХЗ ЕАД, като е заемал длъжност „Лекар” в Отделение за лечение на хематологични заболявания към Клиника по хематология при НЦХТ, считано от 01.09.2007 г. С допълнително споразумение № ЛС-78/20.02.2017 г. /лист 87 от делото/ Б. В. С. е приел да изпълнява длъжността „Началник на 11-ро отделение по клинична хематология”, считано от 20.02.2017 г. Впоследствие той е назначен на длъжност „Доцент” в същото отделение, считано от 29.03.2017 г. Между страните не е спорно, че лицето е работило по второ трудово правоотношение. Установено е обаче, че С. е ползвал неплатен отпуск по трудовото му правоотношение, считано от 15.09.2021 г. до 08.04.2022 г., който не се зачита за осигурителен стаж.

Жалбоподателят е използвал повече от полагаемите му се 30 работни дни неплатен отпуск през една календарна година, които съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 2, т. 3 от КСО се зачитат за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски. Лицата имат право на парично обезщетение за временна неработоспособност, когато същата е настъпила в рамките на 30-те работни дни на неплатен отпуск, непосредствено след изтичането му или в първия работен ден след него. В конкретния случай, периодът на неплатения отпуск, който според нормативната уредба се зачита за осигурителен стаж, е изтекъл преди издаването на първичния болничен лист на 08.04.2022 г. При тези обстоятелства, осигурителните права на жалбоподателя са били прекъснати към момента на издаването на първичния болничен лист, тъй като той не ползва редовен платен годишен отпуск, установеният в закона срок от 30 работни дни неплатен отпуск в рамките на една календарна година, зачитан за осигурителен стаж е изтекъл и лицето не е представило пред работодателя си документ, даващ му основание да ползва отпуск поради временна неработоспособност. С оглед на горното, съдът приема за правилен изводът на решаващия орган, че С. не е бил осигурено лице по трудовото си правоотношение към 08.04.2022 г. – датата на настъпването на временната неработоспособност.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания са законосъобразни, а подадената жалба срещу тях следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изпод на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. В. С., с адрес: [населено място], [улица], вх.1,

срещу Решение № 1040-21-855/18.11.2022г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/29.08.2022 и Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/29.08.2022 г. на ръководителя на изплащане на обезщетенията и помощите.

ОСЪЖДА Б. В. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.1, да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: